

עפ"ת 28349/04/16 - נגר רפאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 יולי 2016

עפ"ת 28349-04-16 נגר רפאל נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער נגר רפאל

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אביתר גולני

ב"כ המשיבה עו"ד וינוגרד עינב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בימ"ש לתעבורה בתת"ע 4969-07-15 שלא לבטל פסק דין שניתן בהיעדר המערער בו הורשע בעבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים ונהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע. המערער נדון לעונש של פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה על תנאי וכן לקנס בסך של 3,000 ₪.

המערער הגיש לבית המשפט בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, ובמסגרתה טען כי לא התייצב לדיון מחמת טעות וכי בית משפט קמא שהרשיע אותו בעקבות אי התייצבותו חרג מאזהרתו שלו את המערער בדיון הראשון לפיה יהיה ניתן לשמוע את העדים אף בהעדרו של המערער.

בהחלטתו מיום 16.3.16 דחה בית משפט קמא את בקשת המערער כאשר קבע שאין סיבה מוצדקת לאי התייצבותו וכי המערער לא העלה טענות הנוגעות לעיוות הדין שנגרם לו. בית משפט קמא ציין כי העונש שהוטל על המערער עולה בקנה אחד עם הענישה הנוהגת.

לפני טוען המערער כי לא התייצב לדיון בשל טעות. יצוין כבר עתה, כי ב"כ המערער הסכים לכך כי בהתאם לפסיקה אין מדובר בסיבה מוצדקת לאי התייצבות וכי הוא ממקד את טיעונו בתנאי השני הנוגע לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם, דהיינו כי נגרם למערער עיוות דין.

אשר לתנאי זה טוען המערער כי הוא נשפט בניגוד לסעיף 130 לחסד"פ וכי החריג הקיים בסעיף 240 לחוק אינו חל בעניינו וזאת בהתחשב בכך כי בית משפט קמא הזהיר את המערער שאי התייצבותו עלולה לגרום לכך כי העדים יישמעו אף בהעדרו. עוד הוא טוען כי בכל מקרה העונש שהוטל על המערער חורג לחומרה, לפיכך, לחילופין, הוא מבקש מבית המשפט להתערב בחומרת העונש.

ב"כ המשיבה סומכת ידה על החלטת בימ"ש קמא וטוענת כי חרף אזהרתו של בימ"ש קמא בישיבה הראשונה בכל הנוגע להעדת העדים, הרי שלאור סעיף 240 לחסד"פ היה רשאי בית משפט להרשיע את המערער אף בלא שמיעת העדים ולגזור את דינו כאשר הסעיף האמור מתייחס אף למצב שבו הנאשם לא התייצב לבית המשפט אף "בהמשכו" של הדיון.

עוד היא טוענת כי בכל מקרה לא נגרם למערער עיוות דין, שכן אף אם היו נשמעים העדים ובהעדר גרסה כלשהי מטעם ההגנה, התוצאה הייתה כי המערער היה מרושע בדיון.

בכל הנוגע לעונש שהוטל על המערער, טוענת המשיבה כי העונש אינו חורג לחומרה, הולם את העבירה ואת עברו התעבורתי של המערער כפי שעולה מהתדפיס שמסרה לבית המשפט במהלך הדיון. לטענתה, מדובר במערער שלחובתו 70 עבירות תעבורה ובכלל זאת עבירות של נהיגה ללא רישיון בר תוקף, נהיגה במהירות מופרזת, סטייה מנתיב ועבירות נוספות.

בכל הנוגע לתנאי הראשון לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הנאשם, מסכים ב"כ המערער כי אי התייצבותו אינה סיבה מוצדקת ולפיכך אינני נדרש לתנאי זה.

אשר לתנאי השני הנוגע לחשש מפני עיוות דין, ער אני לכך כי בית משפט קמא הזהיר את המערער בישיבה הראשונה כי אם לא יתייצב יישמעו העדים אף בהעדרו, אך יחד עם זאת אני סבור כי אין בכך כדי לגרוע מהוראתו הברורה והמפורשת של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי ולפיו "נאשם שהוזמן ולא התייצב לבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סגור מטעמו".

מהסעיף עולה בבירור כי בית המשפט רשאי לראות בנאשם שלא התייצב לדיון, לרבות דיון ההמשך, כמי שמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ולפיכך הוא רשאי להרשיעו על יסוד זאת. כמו כן מסכים אני לאמור על ידי ב"כ המשיבה כי אנו נדרשים לבחון את השאלה האם נגרם עיוות דין ולפיכך יש לתת את הדעת בין היתר אף לתוצאת ההליך אם וככל שהיו נשמעים העדים. ברי כי אם היו נשמעים העדים ובהעדר טענת הגנה כלשהי מצד המערער שלא התייצב לדיון, תוצאת פסק הדין לא הייתה משתנה ולפיכך לא ניתן לומר כי נגרם למערער עיוות דין בשעה שבחר בית משפט לנקוט בדרך שבה הוא רשאי לנקוט על פי סעיף 240 כפי שהבהרתי לעיל.

על כך יש להוסיף כי המערער לא העלה טענה של ממש לגופם של דברים ולא נתן כל נימוק במה טעה בית משפט קמא בהכרעת הדין ולא מסר איזו גרסה העומדת כנגד האמור בכתב האישום ואף מטעם זה אין לומר כי קיים חשש כי נגרם למערער עיוות דין.

אשר לעונש שהוטל על המערער, הרי שבהתחשב בחומרת העבירות המיוחסות לו ועברו התעבורתי כפי שעולה מתדפיס המידע הפלילי שנמסר לעיוני, איני סבור כי העונש שהוטל עליו חורג לחומרה מהענישה הנוהגת באופן המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור.

סופו של עניין, הן הערעור על החלטת בית משפט קמא שלא לבטל את פסק דינו, והן הערעור על גזר הדין נדחה.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ו, 07/07/2016 במעמד הנוכחים.

ד"ר שמואל בורנשטין
שופט

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ו, 07/07/2016 במעמד הנוכחים.

ד"ר שמואל בורנשטין, שופט